ایران ورزشی

روزنامه ورزشی صبح ایران ■ صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی ■ تلفن: ۱۴ ـ ۸۸۵۰۴۱۱۳ ■ نمابر: ۸۴۷۱۱۱۷۳ ■
سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ـ ۸۸۵۰۱۳۰۰ ـ۸۸۷۴۶۵۸۳ ■ انتشارات: ۵ و ۸۸۵۴۸۸۹۲ ■ امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰ ـ ۸۸۵۲۱۹۵۴ ■
نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ / صندوق پستی ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ ■ چاپ: ایرانیان

@iranvarzeshii یکشنبه ۲۱ فروردین ۱۴۰۱ - شماره ۷۰۰۸

نظر خود را به این شماره پیامک کنید 13 12 45 3000

WWW.INN.IR
info@inn.ir

سوژه روز

امید به توافق و همراهی چندجانبه

آریو صابری - فوتبال و المپیک؛ قرار گرفتن این دو نام برای ایران تبدیل به یک طلسم شده است. تیم ملی امید ایران، این بار زودتر از همیشه و ظاهراً با برنامه‌تر از قبل فعالیت خود را شروع کرده تا مسیر رسیدن به المپیک پاریس را قدرتمندانه شروع کند.

مهدی مهدوی‌کیا و کادرش مسئولیت رساندن تیم امید یا زیر ۲۳ سال ایران به تورنمنتی را دارند که افکار عمومی خیلی وقت است تصویری از حضور فوتبال کشورمان در آن را ندارند.

برای شکستن این سد بزرگ، یک همراهی و یک توافق عمومی لازم است. همراهی از سوی باشگاه‌هایی که استعدادهای جوان‌شان به تیم امید دعوت می‌شوند و توافق عمومی بین همه ارکان فدراسیون فوتبال، کمیته المپیک و حتی وزارت ورزش بر سر این است که صعود این تیم به المپیک یک اولویت مهم باشد. قربانی کردن ترکیب تیم برای گرفتن نتیجه و مدال در بازی‌های آسیایی اشتباهی بوده که تقریباً در همه سال‌های گذشته انجام شده و دوراندیشی لازم برای انتخاب بازیکنان با سن و سال مناسب برای رسیدن به المپیک هیچ‌گاه به شکل عملی انجام نشده است.

این بار قرار است با هدایت یک چهره درخشان در فوتبال ایران که خودش طعم تلخ نرسیدن به المپیک در دوران بازیگری را چشیده و البته کار با تیم‌های پایه را در بالاترین سطح تجربه کرده است، راهی مسیر پر چالش انتخابی شویم. برنامه‌ریزی و پایبند بودن به اجرای برنامه‌ها با دقیق‌ترین جزئیات می‌تواند کلید موفقیت باشد، موردی که جز با توافق و همراهی و همکاری چندجانبه در فوتبال و ورزش کشور امکانپذیر نیست.

گزارش یک

آرمن ساروخانیان

المپیک دورنمای تیم امید را محدود می‌کند

پیش از صحبت درباره تیم امید باید این سؤال اساسی را مطرح کرد: «اولویت این تیم تغذیه تیم ملی است یا صعود به المپیک؟» پاسخ این سؤال استراتژی و برنامه تیم امید را تعیین می‌کند.

فوتبال ایران سال‌هاست که تشنه صعود به المپیک است و آن را تا حد یک هدف مهم و حیاتی بالا برده، ولی فوتبال المپیک نه آنقدر اهمیت دارد، نه بازی در آن می‌تواند فوتبال ایران را متحول کند.

اصرار فراوان برای صعود به المپیک بیشتر از این انتظار طولانی می‌آید که فوتبال ایران را گرفتار یک حسرت بزرگ کرده. در دهه ۶۰ و ۷۰ که ارتباط بین‌المللی به این گستردگی نبود، تصور می‌شد که حضور در المپیک برای نسل جوان میدانی بی‌بدیل برای تنه به تنه شدن با بهترین‌ها و شناخته شدن در عرصه جهانی است. ارتباطات در جغرافیای امروز فوتبال قابل مقایسه با آن سال‌ها نیست و بازیکنان مستعد ایرانی گاهی در ۱۸ سالگی جذب باشگاه‌های خارجی می‌شوند.

اهمیت فوتبال المپیک هم با توسعه تورنمنت‌های فیفا و کنفدراسیون‌های قاره‌ای کمتر شده و بهترین بازیکنان نسل جوان به دلیل فشردگی تقویم گاهی مجبور می‌شوند که قید این بازی‌ها را بزنند. آخرین نمونه کیلیان امباپه است که ابراز علاقه کرده بود تیم المپیک فرانسه را در توکیو همراهی کند، ولی بعد از بازی دریورو ۲۰۲۰ استراحت کرد تا بتواند فصل را با آمادگی شروع کند.

این مقدمه به معنی بی‌توجهی به فوتبال المپیک نیست، ولی می‌تواند نگاه ما را به تیم امید تغییر بدهد. صعود به المپیک اتفاق خوشایندی برای فوتبال ایران است، ولی وقتی اولویت باشد تیم امید را به یک پروژه مقطعی و منفصل تبدیل می‌کند. با چنین رویکردی در پایان مسابقات مقدماتی المپیک پرونده تیم امید هم بسته می‌شود و مربی بعدی باید همه چیز را از صفر شروع کند.

به جای این نگاه المپیک‌محور می‌توان افق‌های دورتری برای تیم امید در نظر گرفت و اولویت تغذیه تیم ملی باشد؛ مشابه آنچه در مقاطعی به‌عنوان تیم ب تشکیل شد و دوامی نداشت. هدف اصلی تیم امید می‌تواند رصد کردن بهترین‌های این رده سنی، تشکیل اردو و برگزاری بازی‌های دوستانه در تمام طول سال باشد. ظرفیت تیم ملی محدود است و تنها دو یا سه نفر از بهترین‌های هر پست می‌توانند در اردو حاضر باشند. فقط بازیکنان نخبه این توانایی را دارند که در سن پایین به تیم ملی برسند و فضای مسابقات بین‌المللی را تجربه کنند. تیم امید می‌تواند این خلأ را جبران کند و پشتوانه‌ای دائمی برای تیم ملی باشد. مسابقات مقدماتی المپیک را هم می‌توان در دل همین پروژه تعریف کرد.

فراموش نکنیم که کنفدراسیون فوتبال آسیا هم سیاستش را تغییر داده و مسابقات قهرمانی امیدهای قاره را هر دو سال یک بار برگزار می‌کند. تورنمنتی که پیش از این تنها حکم مقدماتی را داشت، حالا هویت مستقلی دارد و هدفش شناسایی و آبدیده شدن بهترین زیر ۲۳ ساله‌های آسیا است.

خبر

از ترویج نفرت معذوریم

فضای بیانیه‌نویسی در فوتبال ایران به ورطه تباهی و هتاکی رسیده و به جز نفرت‌پراکنی و سیاهی از لابه‌لای بیانیه‌های منتشره باشگاه‌های به اصطلاح فرهنگی ایران چیزی تراوش نمی‌کند. از همین رو روزنامه ایران ورزشی با محکوم کردن رفتار اخیر باشگاه‌های ایران و باطل دانستن این رویکرد، به احترام مخاطبان خود و هواداران پاک فوتبال از امروز از انتشار این بیانیه‌های سخیف خودداری می‌کند. باشد که فضای فوتبال، پاک، به دور از نفرت و عاری از تباهی و هرگونه آلودگی باشد.

ستاره دورتموند و تیم ملی امریکا مصدوم شد

ضربه خطرناک به شانس حضور رینا در جام جهانی

شانس جیووانی رینا برای همراهی تیم ملی امریکا در جام جهانی ۲۰۲۲ قطر ضربه‌ای سنگین خورد.

هافبک هجومی ۱۹ ساله تیم فوتبال دورتموند جمعه شب در اولین بازی از هفته بیست‌ونهم بوندس‌لیگا، در ترکیب دورتموند مقابل اشتوتگارت به میدان رفت اما تنها ۶ دقیقه از آغاز بازی گذشته بود که مصدوم شد و لنگان لنگان زمین بازی را ترک کرد. رینا جمعه شب در حالی دوباره آسیب دید که بعد از غیبتی طولانی به خاطر مصدومیت همسترینگ به میادین برگشته بود. شدت مصدومیت هم ظاهراً آنقدر بود که هم‌تیمی‌هایش هنگام خروج او از زمین سعی در دلداری دادن به این بازیکن جوان داشته‌اند. رینا پیش از این به خاطر مصدومیت قبلی‌اش تنها در همین فصل ۱۰۰ روز خانه‌نشین بود و حالا یک بار دیگر مصدومیتی عضلانی او را خانه‌نشین خواهد کرد. چیزی که او را بیش از همه نگران می‌کند ناآمادگی‌اش برای حضور در جام جهانی ۲۰۲۲ است.

مارکوز، سرمربی دورتموند پس از بازی گفت: «جیو یک بار دیگر از نفس افتاد. این خیلی تلخ است. این اتفاقی غم‌انگیز است. واقعاً غم‌انگیز. جیو و بازیکنی بسیار خوب است و یک انسان دوست داشتنی. اگر مصدومیت‌ها اجازه دهند به یک بازیکن در کلاس جهانی تبدیل می‌شود. من و تیم هر طوری که امکان داشته باشد از او حمایت خواهیم کرد.»

رینا تنها بازیکن دورتموند نبود که در این بازی آسیب دید. در نیمه اول محمود داهود به دلیل آسیب‌دیدگی شانه‌اش میدان را ترک کرد و مدافع تیم، متس هوملس نیز به دلیل آسیب‌دیدگی از ناحیه همسترینگ در نیمه دوم به میدان نرفت.

تحلیل

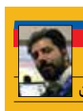

سعید زاهدیان

از بچه‌ها بولدوزر نسازیم

درباره تیم امید که همیشه ما را ناامید کرده هزار و یک بحث وجود دارد که تمام این صفحه کفاف نوشتن درباره آنها را نمی‌دهد. اما یکی از مهم‌ترین مسائل تیم امید ایران در راه نرسیدن به المپیک سیر تکاملی است.

نوجوانان و جوانان: در این رده سنی ما گهگاهی به جام جهانی رسیده‌ایم؛ حتی از گروه‌مان در جام جهانی جوانان هم صعود کرده‌ایم. در تمام دنیا روی بچه‌های نوجوان، کارهای اولیه آموزش فوتبال انجام می‌شود. زندگی گروهی، تبدیل شدن به یک مجموعه یا تیم و ارتباط با هم که اصول اصلی یک ورزش تیمی است آموزش داده می‌شود اما هدف نتیجه نیست. اما در ایران گروهی از مربیان با بدنسازی و فشار سنگین از بچه‌های نوجوان بولدوزر می‌سازند و با این سبک و سیاق گاهی نتیجه هم گرفته‌اند؛ از جمله صعود به جام جهانی!

تیم امید: در دنیا بازیکنانی که به این سن رسیده‌اند، آمادگی بازی در تیم بزرگسالان را دارند؛ رقبای آسیایی ما تیم‌هایی به مسابقات قهرمانی آسیا و مقدماتی المپیک می‌آورند که اغلب آنها در لیگ خود ثابت هستند و حتی لژیونر شده‌اند. در این رده سنی نقش مربی و کاستی‌هایی که در دوره نوجوانان و جوانان برای بازیکنان ما وجود داشته خودش را نشان می‌دهد. بازیکنان ایرانی به جای ۱۹-۱۸ سالگی، در ۲۴ سالگی به بلوغ می‌رسند که خیلی دیر است. به همین دلیل تیم‌های ما در رقابت با تیم‌های شرق آسیا همواره با چالش مواجه می‌شوند و شکست‌های تلخی از حذف تیم امید در ۴۰-۳۰ سال اخیر در ذهن همه ما هست.

تا سازوکار پرورش بازیکن در باشگاه‌ها درست و اصولی نشود، چه مربی ایرانی باشد و چه مربی خارجی، تفاوتی با چند اردو و بازی تدارکاتی ایجاد نمی‌شود که انتظار خلق اتفاق بزرگ - صعود به المپیک و قهرمانی در آسیا - از این نسل فوتبال داشته باشیم.

تک به تک

سام ستارزاده

تیم امید به طلسم‌شکنی

در روزهایی که توجه ما فوتبالی‌ها عمدتاً به رقابت‌های جام حذفی و لیگ قهرمانان آسیا معطوف است، مهدی مهدوی‌کیا در سکوت خبری نسبی دومین اردوی تیم امید در ماه فروردین را نیز برگزار کرده. جدال یوزهای جوان پارسی برای کسب سهمیه المپیک پاریس، در کمتر از دو ماه دیگر آغاز می‌گردد؛ جایی که کره و ژاپن که لژیونرهای آینده‌داری در اسپانیا، اتریش، سوئیس و بلژیک در اختیار دارند، اصلی‌ترین رقبای ما برای کسب سه سهمیه المپیکی خواهند بود.

در هیاهوهای مربوط به تیم ملی، بسیاری از ما از تماشای بازی دوستانه تیم امید مقابل پرسپولیس غافل شدیم؛ دیداری که نه تنها با پیروزی امیدهای ایران، بلکه با نمایش زمینی، هجومی و تماشاگرپسند شاگردان مهدوی‌کیا همراه بود.

نسل کنونی تیم امید، ترکیب دلچسبی از انگیزه، تجربه و استعداد است؛ تیمی متشکل از بازیکنانی که از چند ماه الی دو سال قبل در ذوب‌آهن، تراکتور، صنعت نفت، شهر خودرو، نفت مسجدسلیمان و آلومینیوم جایگاه ثابت خود را پیدا کرده‌اند. محمد خدابنده‌لو، هافبک دفاعی ذوبی‌ها و اردوی کنونی امیدها، چهار فصل سابقه حضور پررنگ در لیگ با پیراهن پیکان و باشگاه کنونی‌اش را دارد. جام ملت‌های پیش رو، یکی از معدود تورنمنت‌هایی است که تیم امید به آن اعزام خواهد شد؛ در حالی که نه از حیث برنامه‌ریزی و کمیت و کیفیت برنامه آماده‌سازی تیم و نه از نظر اعتماد به بازیکنان و کادر فنی نگرانی قابل توجهی نداریم. این تیم، به معنای واقعی کلمه تیم امید ما است به شکستن طلسم ۴۶ ساله المپیکی شدن فوتبال‌مان.

نفر به نفر

مازیار فیروزی

امید به تیم امید

همیشه و هر بار که تیم امید ناکام می‌ماند و نمی‌تواند راهی المپیک شود آهی از ته دل می‌کشیم و می‌گوییم: «بهترین نسل تاریخ‌مان بود.» همیشه قرار بوده از فردای روز ناکامی استارت بزنیم تا ۴ سال بعدش تیمی یکدست با انگیزه‌های متفاوت را برای صعود داشته باشیم اما... همیشه در داستان‌های خاورمیانه‌ای این اماها وجود داشته‌اند. اماهایی که گره می‌خورند به رؤیا و آنجاکه به سرانجام نمی‌رسند و انتهایش می‌رسند به ناکامی در قالب یک کلیشه فرو می‌روند. کلیشه‌هایی قدیمی و آشنا که بدون تعارف دیگر روی اعصاب هستند. نسل به نسل و چهره به چهره امیدهای ایران در دوره‌های قبل را مرور کنید. چند بازیکن در آسیا مثل آنها داشته‌ایم؟ بدتر اینکه خیلی از آنها حتی دیگر فوتبال را ادامه ندادند و اصلاً کسی یادش نمی‌آید که روزگاری فوتبالیستی در تیم ملی وجود داشت که امید خیلی‌ها بود. روزها، ماه‌ها و سال‌ها همین طور دارند می‌گذرند و کلیدواژه تیم امید در طول همه این سال‌ها حسرت بوده است. حسرت صعود به المپیک. اتفاقی که این بار دل را خوش کرده‌ایم تا با مهدوی‌کیا رخ دهد. مربی‌ای که خودش از پایه‌ها شروع کرده و به بالاترین سطح فوتبال در اروپا رسیده است. مربی‌ای که خودش می‌داند وقتی یک جوان برای نرفتن به المپیک اشک می‌ریزد یعنی چه؟ وقتی یکی رؤیاهایش را برباد رفته می‌بیند یعنی چه و وقتی یک فوتبالیست یکدفعه تمام می‌شود یعنی چه؟ این بار می‌شود به این تیم امید وار بود و مثل همیشه حسرت نخورد؟ امیدمان به امیدهاست.

زاویه دید

بیانیه بنویسید اما محترم باقی بمانید

از کلوپ و گواردیولا تا جنجال در کمپ سرخابی‌ها

ماجرای بیانیه‌نویسی طی دو، سه هفته اخیر در فوتبال ایران به قدری حساس و پیچیده شد که مورد اعتراض اهالی فوتبال قرار گرفت و مدیران روابط عمومی دو باشگاه استقلال و پرسپولیس را به کمیته اخلاق کشاند. هر دو باشگاه در این مورد مقصر هستند. البته بیانیه‌نویسی یکی از مهم‌ترین شکل‌های برقراری ارتباط یک سازمان با مخاطبان است که اگر درست و بجا از این حربه استفاده شود، تأثیر بسیار مناسب و مؤثری در پی دارد اما در ایران، بیانیه هم یک ملعبه می‌شود تا افراد از زیر فشارهای هواداری خارج شوند؛ بدترین مدل استفاده از سلاحی که می‌توان از آن بیشترین بهره را برد.

***

در فوتبال ایران، رسم ناخوشایندی به وجود آمده که هر کسی در هر جایگاهی باید با آن مبارزه کند. شاید تأثیر منفی فضای مجازی و افرادی سودجو که تنش در فوتبال ایران برایشان منفعت و سود مالی در پی دارد، باعث ایجاد چنین فضایی شده اما واقعیت این است که مرام و معرفت به صفر رسیده و حرفه‌ای‌گری یا تحقیق و پژوهش روی مسائل فنی، جای خود را به سروصدای رسانه‌ای و مصاحبه‌های آنچنانی داده است. مصاحبه‌هایی که فقط مصرف مقطعی دارند و هرگز نمی‌توان در تاریخ، ردی از آن جست‌وجو کرد. در حالی که فوتبال، یک تاریخ است و هر کسی بیشترین تأثیر را بر آن بگذارد، برای همیشه در ذهن جامعه باقی می‌ماند.

فضای تنش با انتشار بیانیه‌ها از طرف باشگاه‌هایی که غرق در مشکلات مالی و اداری هستند، اتفاقی است که حتی از هواداران متعصب تیم‌ها هم انتظار نمی‌رود ولی در فوتبال شاهد این مسائل هستیم. البته نام این دو باشگاه «بد» در رفته وگرنه سایر باشگاه‌های لیگ برتری و لیگ یکی ایران هم دست به قلم هستند و هفته‌ای یکی، دو بار بیانیه منتشر می‌کنند. به قول مجید جلالی، فضایی به وجود آمده که مربیان تصور می‌کنند تا وقتی سر و صدا به راه نیندازند، همه چیز علیه تیم‌شان پیش می‌رود. البته این نظریه‌ای است که باید آن را رد کرد.

***

فوتبال هم مثل خیلی از لوازم، فرهنگ‌ها و مناسبت‌ها، یک کالای وارداتی به ایران است. کالایی که ایرانی‌ها توانایی ساخت مرغوب‌ترین کپی آن را دارند و برتری در فوتبال آسیا و بالاتر ایستادن از کشورهای همسایه در این زمینه، خود بیانگر استعداد ذاتی هموطنان‌مان است. با این حال، به جای بیانیه‌نویسی و کدر کردن فضای فوتبال، کاش فعالیت رسانه‌ای در این ورزش را هم به خوبی وارد می‌کردیم. به عنوان مثال، رفتاری که مربیان مطرح دنیا قبل و بعد از هربازی بروز می‌دهند، می‌تواند بهترین الگو و تجربه برای مربیان داخلی ما باشد. امکان ندارد آنها بدون مطالعه وارد سالن‌های کنفرانس شوند و حرف‌هایی برای له کردن تیم مقابل به زبان بیاورند.

***

امشب، مهم‌ترین بازی این فصل لیگ برتر انگلیس برگزار خواهد شد و دو تیم مدعی قهرمانی یعنی منچسترسیتی و لیورپول به دیدار هم می‌روند. جدال آنها بر سر میلیون‌ها دلار سود مالی، افتخار جهانی و تاریخی است و حتما از تمام بازی‌هایی که در لیگ داخلی ایران برگزار می‌شود، مهم‌تر است چون نتیجه این مسابقه، روی بورس انگلیس و زندگی مالی میلیون‌ها نفر تأثیرگذار است و فوتبالدوستان سراسر جهان منتظر تماشای یک دیدار عالی دیگر از این دو تیم هستند اما مدل حضور آنها در رسانه‌ها، بدون کوچک‌ترین حاشیه‌ای اتفاق افتاده است. نه خبری از بیانیه بود و نه درگیری یا توهین. فقط احترام، تمجید و باز هم احترام!

***

کلوپ سرمربی لیورپول در کنفرانس خبری خود گفت: «پپ بهترین مربی دنیاست و همه ما در این مورد توافق داریم. نمی‌دانم چطور ممکن است که کسی به او شک کند. این موضوع به خاطر آن است که یک مرد برنده است و فوتبالی است که بازی می‌کند.» گواردیولا هم در پاسخ به این لطف و محبت گفت: «من سرمربی نشدم تا بهترین باشم و بهترین هم نیستم. از کلوپ بسیار ممنونم. دوست دارم بهترین باشم اما واقعا نیستم. من کار لیورپول را تحسین می‌کنم. آنها بسیار خوب هستند و من از چالشی که با این تیم دارم، لذت می‌برم. کلوپ زندگی در دنیای فوتبال را بهتر کرده است. او مرد خوبی است و من رابطه خیلی خوبی با او دارم.» شما در این جملات، کوچک‌ترین توهینی دیدید؟ کسی به دیگری طعنه زد؟ علیه هم موضع داشتند؟ آنها امشب مهم‌ترین بازی ممکن در لیگ جزیره را مقابل هم انجام می‌دهند. کاش اینها را کپی کنیم و الگو قرار بدهیم. فوتبال فقط جنگ نیست، صلح و دوستی هم هست.

عکس روز

قیمت دیدن فوتبال از جایگاه ویژه ورزشگاه آزادی، فقط ۵۰۰ هزار تومان! موافقید که نام این اتفاق را «نابه‌سامانی» بگذاریم؟ مگر قرار نبود فوتبال متعلق به طبقه پایین جامعه باشد و هوای این طبقه را بیشتر داشته باشیم؟ با بلیت ۵۰۰ هزار تومانی، چند نفر می‌توانند از بهترین نقطه ورزشگاه آزادی، بازی تیم محبوب‌شان را تماشا کنند؟

رسانه

کاراگر: بهترین تیم‌های انگلیس بهترین تیم‌های جهان هستند

جیمی کاراگر می‌گوید لیورپول و منچسترسیتی بزرگترین رقابت تاریخ لیگ برتر را به وجود آورده‌اند. مدافع سابق لیورپول در آستانه بازی دو تیم در ورزشگاه اتحاد گفت: «سیتی و لیورپول بهترین تیم‌های اروپا هستند و رقابت‌شان همه رقابت‌های قبلی تاریخ لیگ برتر را تحت‌الشعاع قرار می‌دهد.»

او در یادداشت خود برای تلگراف نوشت: «لیورپول در برابر منچسترسیتی بزرگترین، سخت‌ترین و باکیفیت‌ترین رقابت تاریخ فوتبال انگلیس شده است. بدون شک منحصر به فرد است. این نخستین بار است که بهترین تیم‌های انگلیس، بهترین تیم‌های جهان محسوب می‌شوند که به وسیله دو تا از بهترین مربی‌های جهان هدایت می‌شوند. می‌توانم صدای اعتراض هواداران منچستریونایتد، آرسنال و چلسی را به این نظر بشنوم. تقابل‌های بزرگی بین این تیم‌ها وجود داشته، نمونه‌اش رقابت آرسنال آرسن ونگر با یونایتد سر الکس فرگوسن از نظر کیفی شباهت زیادی داشت اما واقعیت این است که سیتی و لیورپول در حال حاضر بهترین تیم‌های جهان هستند که هر یک برای رسیدن به هدف خود تمام ابزار لازم را دارند.»

حاشیه روز

امتناع شطرنج‌بازان اوکراینی از تبلیغ علیه روسیه

مقامات فدراسیون شطرنج در اوکراین اعلام کردند که قهرمانان سابق این رشته ورزشی، خواهران ماریا و آنا موزیچوک را به خاطر امتناع از تبلیغ علیه روسیه مجازات خواهند کرد. از این دو خواهر اوکراینی خواسته شده بود که یک عریضه برای اخراج کامل بازیکنان روسی و بلاروسی از تورنمنت‌های بین‌المللی را امضا کنند که آنها از انجام این کار خودداری کردند.

فدراسیون شطرنج اوکراین هفته گذشته با انتشار بیانیه‌ای فهرست درخواست‌های خود از فدراسیون جهانی شطرنج را مطرح کرد که محرومیت بازیکنان روسی و بلاروسی از شرکت در تمامی رویدادهای تحت نظارت این سازمان را شامل می‌شد. دلیل آن هم حمله نظامی روسیه با کمک بلاروس به اوکراین بوده است. در این بیانیه همچنین برلزوم استعفای آرکادی دورکوویچ، رئیس روسی فدراسیون جهانی شطرنج به خاطر ارتباطاتی که گفته می‌شود با ولادیمیر پوتین، رئیس جمهوری روسیه دارد، تأکید شده است.

طبق شیوه کنونی، شطرنج‌بازان روسی و بلاروس اجازه دارند به صورت انفرادی و مستقل در رویدادهای فدراسیون جهانی شطرنج شرکت کنند البته به شرط رعایت یکسری اصول سفت و سخت برای بی‌طرف اعلام کردن موضع خود. درخواست‌های فدراسیون شطرنج اوکراین در سایت فیس‌بوک با موافقت گروه زیادی از ورزشکاران این رشته همراه بوده اما ماریا موزیچوک قهرمان جهان در سال ۲۰۱۵ و خواهرش آنا قهرمان سال ۲۰۱۷ حاضر به امضای این عریضه نشده‌اند. در نتیجه فدراسیون شطرنج اوکراین هم از پایان همکاری خود با این دو خواهر و آغاز پایان دادن عضویت آنها در این فدراسیون خبر داده است. این اولین باری نیست که خواهران موزیچوک به خاطر گرایش‌های سیاسی‌شان مجازات می‌شوند. سال ۲۰۱۷ نیز آنها اعلام کردند حاضر نیستند با شطرنج‌بازان سعودی رقابت کنند و دلیل آن را هم نقض حقوق زنان در این کشور اعلام کردند که سبب شد آنا شانس دفاع از عنوان قهرمانی‌اش در شطرنج سرعتی را از دست بدهد.

طنزنیم

هومن جعفری

ثریا و فتوشاپ کارهای ایرانی

سجاد غریبی ملقب به هالک فتوشاپی که یادتان هست؟ همان که فکر می‌کردیم خیلی خفن است ولی مارتین فورد دوبار طوری هلش داد که تا سر اتوبان کرج دور خودش قل خورد!

استاد در آخرین فرمایشات خود فرموده‌اند: «مارتین بزدل است. او فرار کرد تا از رویارویی با من خودداری کند و حاضر نشد کنار زمین مبارزه تور و هال در دوبی با من روبه‌رو شود. من به هتلی که او در آن اقامت داشت رفتم اما او پشت محافظانش پنهان شد و روز بعد از دوبی فرار کرد. من فقط می‌خواستم با او روبه‌رو شوم تا جواب کارهای بزدلانه‌اش را بدهم. مارتین ترسیده است. من به لندن خواهم آمد و این کار او بی‌پاسخ نخواهد ماند. مارتین فورد یکی از بزدل‌ترین مبارزها است. من واقعاً از اینکه حریف او باشم خجالت می‌کشم چون او بیشتر از اینکه مبارز باشد، یک دلقک است. او فقط در پی دنبال کننده و گرفتن بازدید است و به دنبال مبارزه نیست.» یعنی اگر رویی در ثریا هم باشد، فتوشاپ کاری از ایران به آن دست خواهد یافت!

چشم برهم زدیم و سالگرد نادر دست‌نشان رسید. باورتان می‌شود؟ نادر دست‌نشان رفت. محمود یاوری رفت. مرگ دور و برمان به ما لبخند می‌زند و ما نمی بینیم.